

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: MUDr. S.Š., narozený ... , bytem ...,
zastoupený: Mgr. Tomáš Kuděj, advokát, se sídlem Habrmannovo
nám. 5, 312 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 19.3.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2019 č. j. ... o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.1.2019 č. j. ... a
jemu předcházející rozhodnutí č. j. ... ze dne 27.8.2018 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.420,-Kč ve lhůtě do
jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce
advokáta Mgr. Tomáše Kuděje na účet číslo 43-1741450257/0100, VS: 11302019.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 19.3.2019 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce

domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2019 č. j. ..., kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 27.8.2018, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-jih ze dne 8.8.2018 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.1.2019 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 9.1.2019 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-70% a lékař ČSSZ zvolil vzhledem k faktu, že žalobce vykonává své původní povolání bez většího vlivu na zdravotní postižení a se zohledněním dalšího postižení střed vymezeného rozpětí, tj. 60%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

2. **Žalobce v žalobě** mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím a dožadoval se jeho zrušení a vrácení věci žalované s tím, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Požadoval, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav, neboť dosavadní posouzení nepovažoval za objektivní a dostatečné, jelikož nebyl komplexně zhodnocen (zejména nebyla dostatečně zhodnocena lymfocytická kolitida), a nebyla tedy stanovena odpovídající míra poklesu pracovní schopnosti. Závěrem požadoval zaplacení nákladů řízení žalovanou, ale nijak je neupřesnil.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Domažlice** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ Plzeň-jih ze dne 8.8.2018 (žalobce nebyl přítomen odročenému jednání) a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 9.1.2019 ČSSZ-pracoviště Plzeň (žalobce nebyl účasten jednání, ani není založen doklad o tom, že by byl informován o termínu konání jednání), vyplývá, že žalobce byl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pouze pro invaliditu druhého nikoli třetího stupně s tím, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna (den vzniku invalidity: 10.9.2009 a doba platnosti posudku: trvale).
4. **Žalovaná dne 17.4.2019** ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; za současného skutkového stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 18.1.2019. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.1.2019 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 21.1.2019.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci

a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem opakovaně prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 28.2.2019 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. **Z obsahu tohoto posudku** soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (18.1.2019) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona**, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70% s datem vzniku 15.6.2018, doba platnosti posudku (lhůta KLP): trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je vleklý levostranný LIS s vícekořenovým postižením vlevo s výraznými projevy kořenové iritace oboustranně, s výrazným omezením funkce bederního úseku páteře se sfinkterovými obtížemi a spinálními klaudikacemi, stav po hemilaminektomii L3 a L4 zleva a foraminotomii L4/5 s následnou fixací transpedikulárně L3/L5 (2006) a s následnými revizemi pro zánět, FBSS, funkce LDK výrazně omezena, cervikální algický syndrom se středně těžkým omezením funkce. Dále komise konstatovala, že u žalobce se jedná o těžké funkční postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1d) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 50 - 70% horní hranicí 70% vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění a zvolením horní hranice rozmezí komise rovněž zohlednila další onemocnění žalobce, zejména lymfocytární kolitidu s dolním dyspeptickým syndromem. Také bylo uvedeno, že není důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Rovněž komise konstatovala, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce je v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň -jih a námitkového řízení ve smyslu přiřazení funkčního postižení ke kapitole XIII, oddílu E, položky 1d), ale není v souladu se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 60% a tím přiznání invalidity druhého stupně. Z doložených lékařských nálezů a vyšetření neurologem při jednání komise vyplývá, že u žalobce je důvod pro přiznání invalidity třetího stupně vzhledem k prokazatelnému těžkému funkčnímu postižení, kdy klinický stav odpovídá těžkému postižení a žalobce není schopen práce ani za ulehčených podmínek. Změna stupně invalidity (z druhého) na třetí stupeň byla stanovena dnem 15.6.2018 (lékařským nálezem prokazujícím FBSS, bolestivou radikulopatii L5 vlevo, spinální klaudikace cca po 60m, po NCH zákroku ani po řadě intervenčních zákroků nedošlo k výraznějšímu efektu). (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

- (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
- (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
- (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci však podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.
8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 18.1.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 22.10.2019 má soud za prokázané, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (18.1.2019) se u žalobce jednalo o invaliditu třetího stupně od 15.6.2018** a nikoli nadále o invaliditu druhého stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2019 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27.8.2018 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by

prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 15.6.2018 a tedy k 27.8.2018 i 18.1.2019 odpovídal třetímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 70%, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 60%.

13. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 22.10.2019 invalidní pro invaliditu třetího stupně a to od 15.6.2018, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změna stupně invalidity u žalobce z druhého na třetí stupeň. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 33/2019-67 ze dne 29.11.2019, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v řízení o jeho žádosti o změnu stupně invalidity či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce v podání ze dne 28.11.2019 požadoval náklady řízení za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání ve věci samé) á 1.000,-Kč, tj. 2.000,-Kč, a za 2 režijní paušály á 300,-Kč, tj. 600,-Kč, dále náklady na cestovné žalobce dne 22.10.2019 z Domažlic do Plzně a zpět vlakem v celkové částce 186,-Kč a jízdné městskou hromadnou dopravou v Plzni – dvě jízdenky po 20,-Kč i DPH 21% (z částky 2.826,-Kč), neboť je jeho plátcem (připojil Osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty), tj. 593,-Kč. Nárok je oprávněný, soud proto přiznal na nákladech řízení částku 3.420,-Kč, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 29. listopadu 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně